

Πάνω: Ο π. Αθανάσιος Γκιάτσιος, ο Δρ Κρις Μπάγκος και φοιτητές του Macquarie University Greek Association (MUGA).
(Δεξιά από πάνω προς τα κάτω): Ο Πατέρας Αθανάσιος Μποζίκης, η Dr Meaghan McEvoy, ο Δρ Chris Baghos.

Sailing to Byzantium

«Ταξιδεύοντας στο Βυζάντιο»

Μια σειρά συναρπαστικών διαλέξεων στην Αγία Αικατερίνη στο Μάσκοτ

Με τις ευλογίες του Θεοφιλέστατου Επισκόπου Απολλωνιάδος και Αντιπρύτανη της Θεολογικής Σχολής του Αγίου Ανδρέα, κ. Σεραφείμ,

η **Ελληνορθόδοξη Εκκλησία της Αγίας Αικατερίνης του Mascot (180 Coward Street)** διοργανώνει σε συνεργασία με την Θεολογική Σχολή σειρά διαλέξεων με θέμα «**Ταξιδεύοντας στο Βυζάντιο (Sailing to Byzantium)**». Όλες οι διαλέξεις που θα είναι ανοικτές στο ευρύ κοινό έχουν προγραμματιστεί για το μήνα Μάιο, μήνα κατά τον οποίο ιδρύθηκε η πρωτεύουσα της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, η Κωνσταντινούπολη (11 Μαΐου, 330 μ.Χ.) αλλά και μήνα της πτώσης της Βασιλεύουσας (29 Μαΐου 1453 μ.Χ.).

Σύμφωνα με την επιτροπή που διοργανώνει την σειρά διαλέξεων: «Η βυζαντινή κληρονομιά της Ορθόδοξης Εκκλησίας είναι ένα συναρπαστικό και πολυδιάστατο θέμα. Η Εκκλησία αναπτύχθηκε και εξελίχθηκε μέσα στη Βυζαντινή Αυτοκρατορία, η οποία αποτέλεσε επί χίλια χρόνια την συνέχεια της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, μετά τη σταδιακή μεταστροφή της στον Χριστιανισμό από τον Άγιο Κωνσταντίνο τον Μέγα, τον 4ο αιώνα μ.Χ.

Οι περισσότεροι Βυζαντινοί ή Ρωμαίοι Αυτοκράτορες στήριξαν και ενθάρρυναν τον Ορθόδοξο Χριστιανισμό καθ' όλη τη διάρκεια της ιστορίας της αυτοκρατορίας. Αλλά η σχέση αυτή δεν ήταν μονοδιάστατη. Ενώ η Ορθόδοξη Εκκλησία και η Βυζαντινή Αυτοκρατορία συνεργάστηκαν, η τελευταία - που ήταν «κοσμική» όπως και κάθε άλλη αυτοκρατορία - προσπάθησε σε ορισμένες περιπτώσεις να επιβάλει τη βούληση της στην Εκκλησία. Ως απάντηση, ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, ανέδειξε Αγίους που υπερασπίστηκαν την Εκκλησία ενάντια σε αιρετικές αποκλίσεις. Πράγματι, η Ορθόδοξη Εκκλησία, της οποίας το μέγεθος δεν περιορί-

στηκε από κανένα πολιτισμό, επιβίωσε της πτώσης του Βυζαντίου και ευδοκίμησε σε πολλές χώρες που - αν και επηρεάστηκαν από τον βυζαντινό πολιτισμό (π.χ. η Ρουμανία, η Ρωσία και ολόκληρη η Δύση) - δεν αποτελούσαν μέρος της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας.

Τούτο δείχνει μια μεγάλη διαφορά μεταξύ της Εκκλησίας και κάθε κοσμικής-κρατικής υπόστασης, με την πρώτη να αποτελεί το μυστικό σώμα του Χριστού στον κόσμο. Παρ' όλα αυτά, ο βυζαντινός πολιτισμός έχει αφήσει το σημάδι του στην Ορθοδοξία, όπως φανερώνεται - για να δώσουμε μόνο ένα παράδειγμα - από τον δικέφαλο αετό, το έμβλημα της Παλαιολόγειας δυναστείας που εμφανίζεται σε τόσες ορθόδοξες εκκλησίες σήμερα και από τους αυτοκράτορες και τις αυτοκράτειρες που λατρεύονται ως άγιοι. Τέτοιοι παράγοντες καταδεικνύουν την συνεχή σημασία του Βυζαντίου για την Ορθοδοξία, η οποία, ενώ υπερβαίνει το εκάστοτε πολιτισμικό πλαίσιο, μεταφέρει το Ευαγγέλιο του Χριστού μέσα στους πολιτισμούς αυτού του κόσμου με στόχο τη σωτηρία.

Με άλλα λόγια, υπάρχουν πολλά που μπορούμε να αποκομίσουμε από την διερεύνηση της βυζαντινής κληρονομιάς, τόσο για τους ορθόδοξους χριστιανούς όσο και για τους μη ορθόδοξους. Ενώ είδαμε ότι η Εκκλησία έχει μια ιδιαίτερη σχέση με την βυζαντινή της κληρονομιά, πολλοί είναι, επίσης, εκείνοι που ενδιαφέρονται για το Βυζάντιο από καθαρά ακαδημαϊκή σκοπιά. Για να είμαστε δίκαιοι, πρέπει να αναφέρουμε ότι οι Βυζαντινές Σπουδές συνέβαλαν πολύ στην κατανόησή μας για το Βυζάντιο, αλλά συχνά με τρόπο που δεν λαμβάνει υπόψη εκείνες τις πτυχές της κληρονομιάς του που εξακολουθούν να ζουν στην Ορθόδοξη Εκκλησία. Φυσικά, αυτές οι πτυχές